

Spm. nr. S 475

Til *ministeren for skatter og afgifter* (12/1 83) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke ønsker og hensigter har regeringen med hensyn til reglerne om tvangsinddrivelse af den ene ægtefælles skattetilsvær hos den anden?«

Begrundelse

Som et levn fra sambeskatningsæraen foreskriver kildeskattelovens § 72, stk. 2, som bekendt, at der kan udpantes for en persons skatter »i ejendele, der tilhører den med ham samlevende ægtefælle«.

Det første problem her er, hvilken kurs skatteministeren vil følge for at anse samliv for bestående. Nogle godtager rask væk og uden efterprøvelse, at parterne forklarer, at lige på det tidspunkt, hvor pantefogedmødet finder sted, samlever de skam ikke. Andre går til den anden yderlighed og pukker på kildeskattelovens § 4, stk. 4, om, at har ægtefæller først samlevet i en del af et år, anses samlivsophævelsen først for at foreligge ved årets udgang også i relation til kildeskattelovens § 72, stk. 2. Af hensyn til ensartet og forudsigelig retshåndhævelse (retssikkerhed) er det derfor påkrævet, at skatteministeren nu så præcist som muligt angiver, hvordan skatteadministrationen vil trække grænsen – herunder hvorvidt denne grænse må anses flyttet fra 1. januar 1983 som følge af, at kristeligt folkeparti, socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og centrumdemokraterne i maj 1982 gennemførte den nye § 4, stk. 4, i stedet for hidtidig § 10, stk. 2, der ikke efter sin ordlyd bevirkede, at udpantning kunne ske hos ægtefællen efter samlivets ophævelse. På hvilke punkter er ministeren uenig i, at der stadig væk må anvendes den af ligningsrådet den 9. november 1982 ophævede ligningsanvisning: »Samlivsophævelse kan i skattemæssig henseende alene anses at have fundet sted, dersom ægtefællerne lever varigt adskilt på grund af uoverensstemmelser, eller såfremt de på grund af deres erhverv eller af andre ydre årsager er nødsaget til varigt at leve adskilt uden fælles husførelse.

Samlivsophævelse anses at have fundet sted, hvor den ene ægtefælle varigt opholder

sig på plejehjem, samt i tilfælde, hvor der er truffet beslutning om sådant ophold under den ene ægtefælles indlæggelse på sygehus.«

Det andet spørgsmål er, om ministeren har på bedding en lempelse – eventuelt totalophævelse – af lovens diskriminering af ægtestanden sammenholdt med dem, der blot lever sammen på polsk.

Besvarelse (21/1 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Under folketingets behandling af loven om skattemæssig ligestilling af ægtefæller var der spørgsmål fremme om ophævelse af reglen om den ene ægtefælles subsidiære hæftelse for den anden ægtefælles pålignede skatter.

I skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 14. maj 1982 (optrykt i Folketingstidende 1981-82, tillæg B, sp. 1015) er den daværende skatte- og afgiftsministers synspunkter refereret således:

»Der er under udvalgsbehandlingen rejst spørgsmål om ophævelse af reglen i kildeskattelovens § 72, stk. 2, om den ene ægtefælles subsidiære hæftelse for skatter, der er pålignet den anden ægtefælle. Ministeren for skatter og afgifter har givet udtryk for, at han principielt kan tilslutte sig en sådan ændring. Bortfald af den subsidiære hæftelse vil imidlertid åbne mulighed for væsentlige misbrug, hvilket ministeren har redegjort nærmere for over for udvalget. Det har endnu ikke været muligt at udforme praktiske regler, der er egnede til at modvirke disse misbrug. Overvejelserne om formuleringen af sådanne regler vil blive fortsat. Det bemærkes, at betænkelighederne ved ophævelse af den subsidiære hæftelse vil være særlig store i det første år, hvor de nye regler om ægtefællebeskatning skal anvendes, fordi der må forventes i en hel del tilfælde at opstå betydelige forskelle mellem ægtefællernes foreløbige skat og endelige skat.«

Det sidste spørgsmål, om eventuelle forskelle i ægtefællernes overskydende skat og restskat, er ligeledes omtalt i en henvendelse fra Kommunernes Landsforening og Foreningen af Danske Ligningskommissioner (betænkningens bilag 3), hvori bl.a. anføres følgende: